

בן משה יעקב (ג'קי)
16329
בן יונה ויוסוף
נולד ב- 15.5.1929
שירות בחטיבת גולני (1)
נפל ב- 17.10.1948
בפריצת הדרכן לנגב.

בונימשאה יעקב ("גקי")

בן יוסף ווינה, נולד ב-15 במאי 1929 בתל אביב. למד בבית-הספר למסחר, היה חבר בתאחדות "הנוער העברי", אהד במאטירים של היר 29 ביוני 1946 הגטרף לפלם"ח ויצא להכשרה. היה בגבעתי ברנו, עזירהו ומשמר-אצט. השתתף בהורדה מעפילים להעפלה. היה בגבעתי אליו הידיעה על מות אביו, הור לפל אביב כדי לעזר לבני משפטו ועבד בחנות אמו.

עם פרוץ מלחמת-השחרור היה בין הראשונים שהיצבו להגנת גבולות העיר. נשנודע לו שאחדים מחבריו לקבוצת האבשרה נפלו בקרבות, חור לקבוצתו וירד אתה לנגב השתתף בפעולות-סירות מאחוריו קויהויב. ב-17 באוקטובר 1948, בתקופת הקרבנות לפריגת הדרן לנגב, נפצע פצע קל בידי קיבל פקודה לטסת, אולים לא ציית ונשאר לטפל בחבריו, הפצוע אף הוא, ונפל בצדדי האויב. היה קבור בדורות. ב-4.5.1950 הועבר לנחלת-ישראל.

חטיבת גולני

ההשיבו חניכיהם פורחבה. העתגה מלהירוח אמות ואמותות, גשים וילדים וטקסים — אלה מוניות פאחוויות חלול ריק. חזון פגיעה פאהוית פגירה גאות, הנשען על כחות חזות גידוק. פגודות יזהר, אך פהו הירקע לפקת הסבב, פהו שאנגדות האבאות איבת טקנית, אלא שמי פגוש צורה ולובשת ארורה. רת אם תלמד פה זו בחלקתו וחדך לעזבון של חברות, הבן תבונ פידס קמו הטיבות של דרכן חניכות — ופideal חביבות להזון פל עאנטה פגוזה חכום.

אכן, עידוד רב שואווים דרגו לפהו חסרי זהות, פראאת התקדמוני פאן, משחתיבות מיילויין איגן פדרונות לשוב ולהתגנות פלי תקשיט ההתלבטויות שעמץ בתם חטיבת גולני — חרבת החסויות אחרות, בראשיה הפלמות עד שטבבשו. עידוד הוא לכרכנו לארות, באיוו מידה גתרה נשקה, ושוב אין אנו ארכיס להלט בפי הנשך הצעירים העלווה אשר בהם נלחמו יבורי צפת, מגני דגניות, לוחמי סגדה וגלבוע; לדאות נציג פקיד החטיבות אינם צויכים עוד להתחבב ולהקיט יהדות ושורחות תוך כדי אימפרוביזציה ברופת, אך לעתים נושאן.

¶

אכן, חניכיו שורבש בדרכו, בצעיר ובמפואבו, ובזבוז מאמץ אל-אנזים של אלפי אלמנטים — נלמד עד חומר.

חטיבות גולני, הסדרות למזר ושבנו לעצמן את הלקח ממעולאה של חטיבת גולני בשעות תפארתה, בسلحנה חניכות אבאות אל אילו: אד אן לזר בס את הלקח המר ממפלותיה, שכותבי הספר לא העלימו, כל החילו יודע אטה, שכמה מפלות היו במעוז אליו היה צבאו מאומן יותר, היה מסדר יזהר, ואילו היו שורדי ונחליו מבסיסים יזהר, כפי שהננו עתה, אף כי גם היום עדין אינם מושלים כל דברם; ובזה — אם זהה — מראה חטיבת גולני את תרומותה הגדולה לניבוש תורה הלוחמת של צהלה. היה עי מלחמה לא תחזר לא רוח לוחמת, לא לוחמים ויזרים למאהם אם נלחמים — אד הייעדים, כמו כי אם לא יפעלו בתוך מגרת צבאות המשותפת על ימם השכלולים של המדע בכלל וטורת המלחמה בפרט, ירבו הקרבנות וימעו הת賓וגים.景德, הקורא, דפי גמורה אלה ועמדת על כל משמעו האכורי של המסקנות הללו.

¶

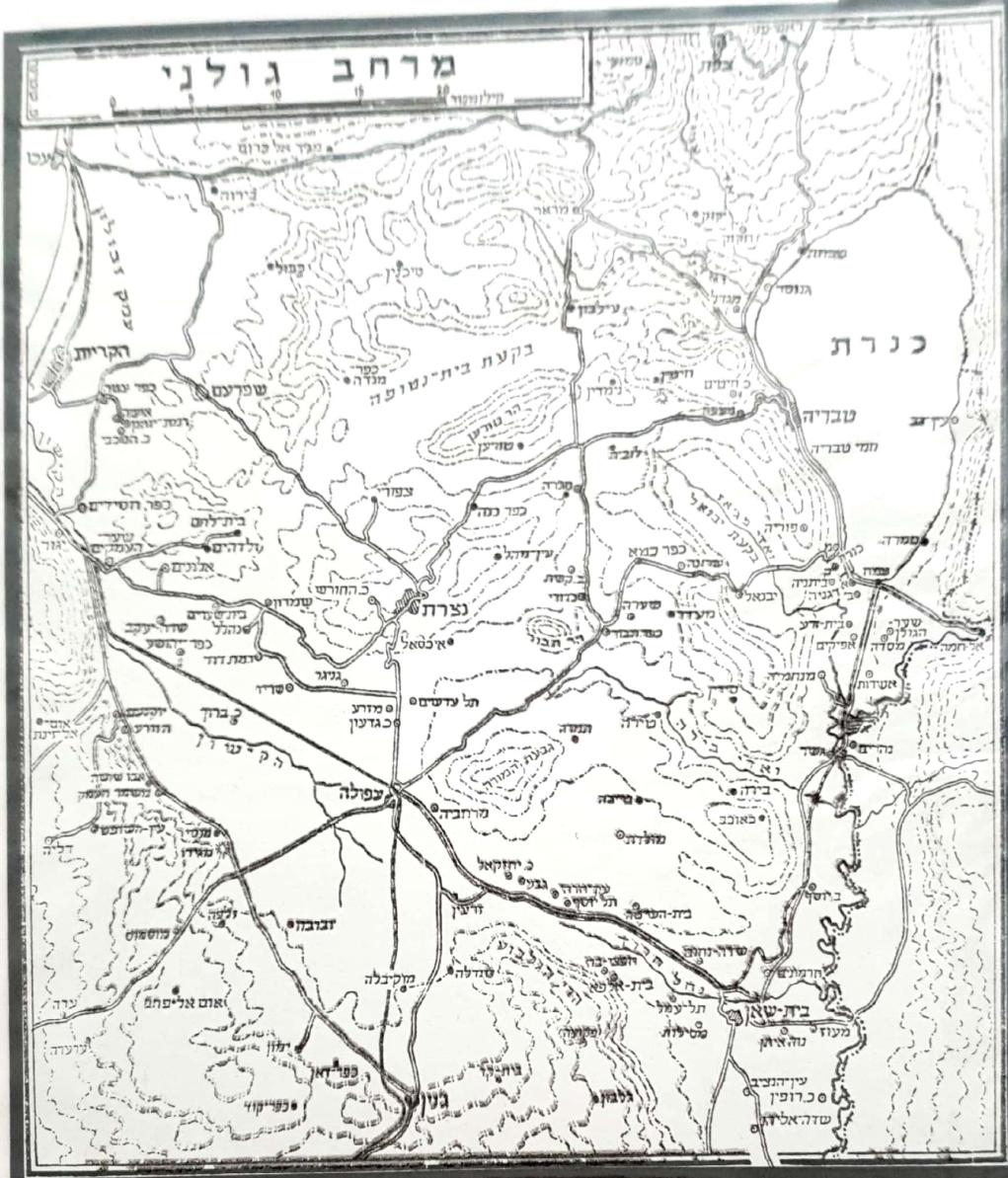
אך לא פחות מה רבה הייתה תרומה של החטיבה הרטירוטריאלית גולני — בלימוד הלהקה ובגיבוש תורת הארגון של כוחות-המלואים לכתל. של הרים. כל שגאה כל התלבטות, כל קזריך וכל אולתיד, המבגדזים בדים אלו בתחום השלבים הרטירוטרי של הקמת החטיבת. — הובאו בחשבון וישמו למפקדי כתל. הרים בטיס ונתקה מזע

לארגונם המודש של כוחות-המלואים. חטיבות המילאים של כתל. הרים קידצתה, מזע אחד, כי מאחרוין "גב", ישබותם — ומכירות, מאידך גיסא, את המבנה האתוני של להקה ואת יכולתן המהירה להתגיים ככוח צבאי מושל תוך שעוט פהו, כשונן נוכנות לתזה מקצתה-זארכן אל משנהו; ואלה הגנים על חטיבות אלו ישאבו עזוז דב החק השוב, בקראת את הספר הזה, המוכיה כי הן לא נותקו ממקורות הכוח העסקי בעבר, וכי ניתן להן כחותפות, הכלים והארגון, הדורושים לשכלו כושר-מלחמתן. היסוס הסרטורי-אילי של יתודות המילאים: חזק שירוח-הבטחתן, המאפשר לאמן גם בעותה שלום; זמעל לכל — גוף של צבאי-קבע סדר על כל שירוחה הנוטן ללחימתה האזרחים את האפשרות לתקודש את מילב מרצם ביום שלם לעבדות יציר ובניין — מבלי לפגוע עיי' כן במושת הקורי — כל אלה הנם העזרות לבטחן עתידנו.

¶

לה, חטף קורא בטטו זה, יש לומר: למ"א פרקי המלחמה המתוארים בו נצל את חיוב הרוב. הטעילה בעועלות מפקדי חטיבת גולני, מפקדים וכמוהים כאחד, ובמוש היזמה שהיתה מפותח בכם. למ"ד מנגיאותיהם ושן לנצח וכהה, כי התפקיד הנעלם והחולזי, שהוטל עליו, מחייב לחמש בஸורות הקצירה ורבת-ההתайл, שהביאה לעם ישראל את עצמאותו וצרכיה להבטיח את המשך קיומו את מילוי יעוזו גדול, קיבור גלויות העם פארזן.

ולפכן, האם חשבותה ואמ חשלול, שבניהם לא זכו לקדוד ספר זה, אלא בדים נכתב — חריה לפט נחאה בגבורת בוגר. אשר לה הזקתו דמי הטעפה. שאו בגין את פאכם. והשי נחמתה בעודה, שבניהם אגבורים השתייכו לחטיבת שקבות מלחותה וקדבות גבורות נצחים מדן וער אילו, מנ' ירדן ועד ים.

נַעֲמָן

הנוף האנושי של החטיבה

הנוף האנושי של חטיבת גולני במלחמת העצמאות היה מגוון ורב-פנימי. הוא מאפיין את "דור תש"ח" בארץ-ישראל של אותן הימים. מייסדי החטיבה, ראשוני לוחמיה ומפקידה, היו אנשי ההתיישבות, עובדי-אדמה מן המושבה, המושב והקיבוץ של מרחביה הגליל והעמקים, ובתוכם שומרי מסורת לא מעטים. אליהם נוספו במרוצת הזמן ארכויים בני עיר ורים ואך עולים חדשים אנשי נחל"ל ומח"ל. ראוי לציין, כי בימי תש"ח היו בחטיבת גולני בחורות רבות, אשר שירתו בכל היחידות בתפקידים שונים, ורבות מהן פועלו כקשריות או חובשות קרוביות. כבר במלחמת העצמאות הייתה החטיבה גולני כור היתוך לילדיו הארץ ולבני העליות השונות. בסיכום המבוא שכחטב נחום גולן בספר "אלין ושלח" נאמר: "...צמחנו בנוף הגלילי ובמושורי העמקים, ובמרחבינו הדחובנו אופקים - התבגרנו. ההתיישבות בעמקים ובגליל היא שנותנה לחטיבה את צביונה וחותמה המיחוד, וממנה ספגה את עדכיה, כי על כן הייתה החטיבה כפרית ונאמנה לעורכים שניקה בגושי ההתיישבות אלו. צינו אותה תוכנותיו של עובדי-אדמה ויושב-הכפר: עקשנות, צמידות למושימה, שורשיות ושקט..."

נַעֲמָן

מסדרים בשנת 1948

פקודת יומן - מאთ מפקד תגזרה תדרוכנית

בג' 12/1947 הזרענו
ברביזון-השתור תגזרה, אשר פותחנו בצו בוחניהם הדרויים —
עליהם חביב לנו יוכל ברוחם —
שי האובייב נסרכן לילא תגונת
הגבש שוחרר וחתה ברוחם העדרונית.
מאות שבין חפוזים מסכו את מותם בשודחיהם
מאות מתאנשי נפשם ומאות נפלו בשבי.
חמייה שלמה מנגנון צבא-מצרים סוכנותם בשעה צר וטוקפת עז
כחותינו לא-יתפעו לחזק.
הסורים חמצרים — מהרי חברון במזרחה ועד חיט, שאפסוד בצפונו וכן
מזכאות מנה בדרום — חתפודרו.
ביה' גוברין אשול ומכיל, בירת הנגב — באר-שבע ועוד פירוט
וכפרים רבים נפלו לידיינו.
יד-טדרכי ווינצ'יס שוחררו.
נגבו ושוד שורת ישובים-לוחמים נשמו גראה והחלז במלאת שיקום
פס הרוחמת אימת-הפלושים.
הלחץ המצרי על דרום-ירושלים אף
נכשלה בדרך למקה-הערבה המשבר את יסודותיה שיש מפרק-אלת
סודם שוחררה מזו המצור והבדדות והתקבירה לארכנו.
נסיונות האויב לחדר לבבנה והתקרוב נסתימו בנצחונו
(במהלכן).

הפלוש נדח לשלישי גוי הגנה צרים — האחד לא-זיהוח בין עזה
לדריו והשני בדרום-הנגב בין ביד-עטלאג' וסדריסיני. כוחותינו
סורקים פמרconi-הפרוך והתגברותם של פוד צבאג'ור-המנצה נס פל חילוי.
האויב
אולם המגאה טרם הושלמה. ההפוגה שהותלה עלינו ע"י פצרה
האומות האטה את קרבנה-המלחמה ובכמה את מ"מיהי התחפוזות של האויב
כא נספה את המערכת ותוכזותיה הכבידות, באשר טרם נתה יממה.

האויב אוחד את שאրית-יכוחותיו ובכונתו להנחתה לנו מכמה על-מנת לחיציל
את כבodo אשר השפפ. נקדם, איפא, את מזימתו במלגומה-טבאות ומחצת נטייל
את ניסוחיו אל טubar לבוג מדיינתי-ישראל ונשחרר את שאրית-שטהורי-הנגב
הנתוניס עדין בצרפת.
מבעצם זה חייב לסייע את אשר החלו המבצעים הקודמיים, וכמס
שיכוגנו לאויב — בזכות חכמו ותורו של ק"לינו מליחר-הרגלים ויתר
החוויות והשיותים, אשר התלכנו יחד ?צט'ישט' הפליג לפ', פקודה
אהה — נוכל לו גס עתה.
חבריס-ילוחמים! עם ישראל בארץ ובמפעצות בוטח בצבאו,atum
סאמין בלוחם-יהוית-הדרום ומיחיל לנצחון-טופיע וככרים על הפלגש.
כבעבר לנו גס הפעם — לא נסיג.
למיינדרת הפווי של פולשי פצ'ריאט, למגע החשא-חשלוות —
לקראת אנטהן — נפער עז האויב.

(—) יגאל אלון אלה
מפקד החברות